

Ghiduri de pelerinaj ale Sfințelor Locuri

Se numesc, **ghiduri de pelerinaj ale Sfințelor Locuri**” manuscrisele care cuprind descrierea Ierusalimului și a celorlalte puncte arheologice și situri din Palestina. Denumirea lor ține de scopul lor, anume acela de a-i călăuzi pe creștini în pelerinajul lor la Locurile Sfinte. Alcătuirea acestor ghiduri îi erau autorului spre mântuirea sufletului, iar pelerinii care le citeau aveau parte de folos sufletesc. Multe astfel de manuscrise grecești s-au păstrat și au fost așezate în bibliotecile din Grecia și din alte țări. Cele mai vechi datează din secolul XVI, adică după ocuparea Palestinei de către turci. După a doua jumătate a secolului XVIII, producția de manuscrise s-a restrâns, deoarece precumpăneau deja cărțile tipărite. Se presupune că cele mai multe manuscrise au fost alcătuite în Palestina și foarte puține poartă semnătura autorului, precum Daniil, Simeon, Acachie, Atanasie și alții. Majoritatea nu sunt semnate și se crede că cei care le-au scris erau caligrafi care scriau și manuscrise de alt fel. O însușire comună a tuturor acestor scriitori este dragostea nemăsurată pentru Sfintele Locuri.

În ceea ce privește conținutul lor, aceste ghiduri, deși sunt de mici dimensiuni și au puține pagini, înfățișează în amănunt și foarte exact locurile, oferind, pe lângă descrierea punctelor de pelerinaj, și o introducere în istoria lor. Ele continuă să fie de mare valoare, deoarece constituie un izvor nesecat de informații folositoare în cercetarea istoriei Palestinei. Cititorul poate cunoaște obiceiurile și datinile regiunii, activitatea obștii aghiotafite, viețile Sfinților. Folosind o limbă simplă și ușor de înțeles, ghidurile erau accesibile pelerinilor de orice nivel intelectual, care veneau cu evlavie să se închine la Sfintele Locuri, furnizând în același timp ajutor financiar Patriarhiei Ierusalimului, necesar pentru restaurarea și întreținerea sfințelor lăcașuri de închinare.